

**FI**

**FI**

**FI**



EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 18.10.2007  
KOM(2007) 639 lopullinen

2005/0260 (COD)

**KOMISSION TIEDONANTO  
EUROOPAN PARLAMENTILLE**

**EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti**

**neuvoston vahvistamasta yhteisestä kannasta**

**ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi televisiotoimintaa  
koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten  
yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta  
(audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi)**

**KOMISSIION TIEDONANTO  
EUROOPAN PARLAMENTILLE**

**EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti  
neuvoston vahvistamasta yhteisestä kannasta**

**ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi televisiotoimintaa  
koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten  
yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta  
(audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi)**

**1. TAUSTAA**

Ehdotus Euroopan parlamentille ja neuvostolle 15. joulukuuta 2005  
[asiakirja KOM(2005) 646 -2005/0260(COD)]:

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto: 13. syyskuuta 2006  
[CESC 1178/2006]

Euroopan parlamentin lausunto, ensimmäinen käsittely: 13. joulukuuta 2006

Muutettu ehdotus: 29. maaliskuuta 2007

Yhteinen kanta: 15.10.2007

**2. KOMISSIION EHDOTUKSEN TAVOITE**

Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin tavoitteena on syventää ei-lineaaristen/tilauspohjaisten audiovisuaalipalvelujen sisämarkkinoita (vahvistamalla yhdenmukaiset vähimmäissäännöt alaikäisten suojelua, vihanlietsunnan estämistä ja kaupallista viestintää varten). Direktiivissä käytetään perustana alkuperämaaperiaatetta. Lisäksi direktiivillä pyritään nykyaikaistamaan lineaarisia/televisiolähetyspalveluja koskevat säännöt, erityisesti mainonnan osalta.

**3. YHTEISTÄ KANTAA KOSKEVAT HUOMIOT**

**3.1 Yhteistä kantaa koskevat yleiset huomiot**

Yhteinen kanta (sitä koskeva poliittinen yhteisymmärrys) on pääosiltaan linjassa komission ehdotuksen kanssa, joten se on kokonaisuudessaan hyväksyttävissä. Näin voidaan todeta varsinkin soveltamisalaa, kaupallista viestintää, tuotesijoittelua, lyhyitä uutisraportteja, tiedotusvälineiden moniarvoisuutta, medialukutaitoa ja yhteissäätelyä koskevien sääntöjen osalta.

### 3.2 Yhteisymmärrys yhteisestä kannasta

Yhteinen kanta saavutettiin toimielinten tiiviiden neuvottelujen tuloksena. Kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan (CULT) puheenjohtaja Nikolaos Sifunakis vahvisti yhteisymmärryksen pysyvien edustajien komitean COREPERin puheenjohtajalle Peter Wittille 21. toukokuuta 2007 lähettämällään kirjeellä.

Toukokuun 24. päivänä pidetyssä neuvoston kokouksessa komissio saattoi tyytyväisenä todeta, että neuvosto päätti olla muuttamatta 2 artiklan sääntöjä, joilla määritellään mediapalvelun tarjoajan **sijoittautumisvaltio**, ja että neuvosto vahvisti lähetystoiminnan harjoittajan oikeuden tarjota palvelujaan sisämarkkinoilla valitsemastaan sijoittautumisvaltiosta. **Tiukempien kansallisten sääntöjen** (3 artikla) osalta audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi sisältää uuden menettelyn. Menettely liittyy tilanteisiin, joissa jäsenvaltio käyttää mahdollisuuttaan soveltaa yhteisön oikeuden kanssa sopuolosuhteissa olevia tiukempia sääntöjä ja katsoo lähetystoiminnan harjoittajan rikkovan näitä sääntöjä.

Komissio on vakuuttunut, että useimmat ongelmat voidaan ratkaista jo menettelyn ensimmäisessä vaiheessa, jossa jäsenvaltiot pyrkivät yhteistyössä parhaansa mukaan selvittämään asian. Ellei vapaaehtoisuuteen perustuvassa yhteistyövaiheessa päästä ratkaisuun, käynnistetään virallinen selvitysvaihe, jossa Euroopan komissio puuttuu asiaan selvittääkseen, ovatko jäsenvaltion kaavailemat toimenpiteet yhteisön oikeuden mukaisia. Jos komissio katsoo toimenpiteiden olevan ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, jäsenvaltion on pidättäydyttävä niistä. Komission näkemyksen mukaan kyseistä menettelyä koskevat säännöt riittävät varmistamaan alkuperämaaperiaatteen kunnioittamisen.

Yleisiin tarkoituksiin tehtäviä **lyhyitä uutisraportteja** varten komissio voi hyväksyä uuden kompromissimuotoilun. Korvauskysymyksistä kompromissimuotoilussa todetaan seuraavaa: *”Jos korvaus suoritetaan, se ei saa ylittää käyttöön saamisesta suoraan aiheutuneita lisäkustannuksia.”* Tällä sanamuodolla haluttiin varmistaa, että lyhyttä raportointioikeutta ei voitaisi tulkita pakkolisenssiksi, joka antaisi saavalle taholle laajemmat oikeudet. Tätä ratkaisua tukevat laajasti kaikki osapuolet, niin lähetysyhtiöt kuin oikeudenhaltijatkin.

**Audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän sisältämää syrjintää koskevan kiellon** osalta (yhteisen kannan 3 d artiklan 1 kohdan c alakohta) neuvosto suostui parlamentin vaatimukseen, jonka mukaan kompromissimuotoilussa olisi viitattava kaikkiin perustamissopimuksen 13 artiklassa mainittuihin syrjinnän muotoihin ja kohta olisi kirjoitettava muotoon *”... ei saa ... sisältää tai edistää ...”*. Komissio voi hyväksyä tämän muotoilun.

**Sääntelyviranomaisten riippumattomuuteen** liittyen puheenjohtajavaltio ehdotti, että johdanto-osaan lisättäisiin viittaus jäsenvaltioiden valmiuksiin perustaa riippumattomia kansallisia sääntelyelimiä, joiden olisi oltava riippumattomia niin maan hallituksesta kuin toiminnanharjoittajistakin. Euroopan parlamentti ja komissio pitivät kuitenkin tarpeellisena sisällyttää tällaisia elimiä koskeva viittaus direktiivin varsinaiseen artiklaosaan. Komission hyväksymä 23 b artiklaan sisällytetty muotoilu kuuluu seuraavasti: *”Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet toimittaakseen erityisesti toimivaltaisten riippumattomien sääntelyelintensä avulla toisilleen sekä komissiolle tiedot, joita tämän direktiivin, erityisesti sen 2, 2 a ja 3 artiklan, säännösten soveltaminen edellyttää.”*<sup>1</sup>

---

<sup>1</sup> Komission alkuperäinen ehdotus (23 b artikla):

#### **4. PÄÄTELMÄT**

Yhteinen kanta vastaa komission alkuperäisen ja muutetun ehdotuksen tavoitteita. Näin ollen komissio voi antaa sille tukensa.

- 
- “1. Jäsenvaltioiden on taattava kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuus ja varmistettava, että nämä käyttävät toimivaltuuksiaan puolueettomasti ja avoimesti.
  2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on annettava toisilleen sekä komissiolle tiedot, joita tämän direktiivin säännösten soveltaminen edellyttää.”